

Spm. nr. S 2453

Til justitsministeren (23/8 95) af:

Óli Breckmann (KF):

»Vil ministeren være positivt indstillet, hvis det færøske landsstyre henvender sig til den danske regering vedrørende en ændring af navnelovgivningen, således at færinger kan få deres børn døbt med færøske navne, også hvis de bor i Syddanmark?«

Svar (1/9 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. S 2421 fra medlem af Folketinget Niels J. Langkilde (KF), blev det – på baggrund af en drøftelse mellem landsstyret og Rigsombudsmanden på Færøerne om de problemer, der var opstået som følge af den forskellige lovgivning på Færøerne og i Danmark – i begyndelsen af 1992 aftalt, at landsstyret skulle fremkomme med et forslag til en gensidig aftale med Danmark om samarbejdet på området. Rigsombudsmanden har flere gange siden, senest den 20. juni 1995, rettet henvendelse til landsstyret om sagen.

Fortsatte drøftelser af dette spørgsmål afventer således for tiden et udspil fra det færøske landsstyre.

Såfremt der kommer en henvendelse fra landsstyret med forslag til nye regler på området, vil jeg naturligvis se positivt herpå.

Det bemærkes dog i den forbindelse, at en ordning, hvorefter personer kan navngives eller opnå navneændring efter færøsk navneskik, uanset hvor i riget man er domicileret, vil være uforenelig med den gældende danske navnelov og med dansk navneskik. Dette skyldes navnlig, at den nugældende færøske navneskik, hvorefter et barn som efternavn kan få sin fars fornavn efterfulgt af et -son eller -dottir, blev afskaffet i Danmark ved Dåbsforordningen af 1828. Da muligheden for at anvende færøske navneregler og færøsk navneskik formentlig alene skal gælde for personer, der har dansk statsborgerskab, men har tilknytning til Færøerne, vil der desuden være behov for en afgrænsning af, hvilken tilknytning til Færøerne der skal til, for at man betragtes som færing i lovens forstand. Sådanne regler vil være en fravigelse af det domicilprincip, som landsstyret har forudsat ved indførel-

sen af den færøske navnelov, og som følges efter den danske navnelov.

Ad spm. nr. S 2265

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Anne Baastrup (SF) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1994-95, forhandlingerne side 6721, var sålydende:

Til justitsministeren (1/8 95) af:

Anne Baastrup (SF):

»Vil ministeren redegøre for politiets arbejdsindsats i sagen vedrørende trusler om vold mod grillejeren i Husum og i den forbindelse oplyse, om det er korrekt, at politiet har fået navnene på de unge, der har udøvet hærværk og truet, uden at man på det tidspunkt foretog sig noget, og at politiet først tog sagen alvorligt, da den blev omtalt i pressen?«

Supplerende svar (1/9 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Politidirektøren i København, der bl.a. har oplyst:

»Politiet har i sagen vedrørende trusler mod grillejeren i Husum fra begyndelsen af gjort en betydelig indsats for at opklare, hvad der foregik, og hjælpe grillejeren.

Det har imidlertid været overordentligt vanskeligt at få præcise oplysninger, der kunne tjene som bevis i en straffesag, idet forurettede og andre vidner af frygt for represalier enten ikke har ønsket at afgive vidneforklaringer til politiet eller vedstå afgivne forklaringer i retten.

Af rapportmaterialet fremgår, at politiet fra første færd – den 11. juni 1995 – har taget henvendelserne fra forurettede alvorligt, men han var i begyndelsen ikke til at overtale til at anmelde forholdene. Han ønskede i stedet, at politiet patruljerede yderligere i området.

Den 21. juni deltog det lokale nærpolti i et møde med beboerne i Humlevænget i anledning af tiltagende utryghed på grund af chikane, hærværk, trusler m.m.